

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Parochia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

in uxorem, si des mihi mille pro dote, & mulier dicat, Ego duco te in virum, si dones mihi mille propter nuptias? Respondetur, quod sic, & purificata conditione, & stante eodem consensu, est verè matrimonium, & non indiget, ut iterum contrahatur cum requisitis à Conc. Navar. *conf. 1. de condi. ap. post.*

Sextò, contrahitur matrimonium Neapoli in virum Hispanum, & uxorem Hispanam, vel virum Hispanum, & uxorem Italam, vel contra, ubi fieri debent denunciationes, in Hispania, vel Italia? Respondetur primò, quod si fieri possent, in ambobus locis: dico secundò, quod Neapoli, in una parochia, si in una habent ambo domicilium, sed in duabus si in duabus habitant. dico tertio, requiritur fides, quae testificetur, nullum canonicum adesse impedimentum: dico quartò, ista fides, si potest venire ab Hispania, optimum erit, si non, potest fieri Neapoli, testificantibus multis, quatenus nullum obest impedimentum, & ita practicavi in terra Capitis Silaris Compzanæ diocesis, in qua quidam miles Hispanus duxit uxorem Italam, & iussit fieri fidem authenticam Neapoli à Cappellano majori, & ita vidi praticari Neapoli, ad quod sint cauti ordinarij, & parochi, ut omnia fiant causa cognita, pro observatione sacri Concilii Tridentini, *sess. 24. c. 7. de reform. matr.*

* * *
* *

PAROCHIA:

Quia Parochia dicit portionem curæ, quia rector Ecclesiæ curam habet animarum, *c. Ecclesiæ, 13. q. 1. cap. primo, de Eccles. Monach. & præficiendus in illa cura, debet examinari. Ponuntur istæ quæstiones pro praxi Gem. in c. licet canon, de elect. lib. 6. ver. quero quid sit parochia.*

Primò, an semel examinatus, vel approbatus in uno concursu ad parochialem, si contigerit alia vacatio, debeat iterum examinari?

Respondetur primò, quod quoad parochiales sic, quia potest inveniri alius magis idoneus illo, & datur forma, quam non licet prætermittere Episcopum, ut patet *superius, in ver. parochia, §. 2. dub. 2.* etiam si esset juris patronat? Respondetur secundò, quod approbatus ad parochialem, non debet examinari quoad literaturam, intellige, si concurrat solus; secus verò, si alii concurrant, quia posset esse minus idoneus aliis, & tunc sufficit solum indagare circa mores, *c. de Petro, & ibi gl. in ver. ignota, 47. dist. Cavalc. dec. 19. Caputaq. decis. 367. p. 2.* ratio est, quia mores variantur Indies, & non ita literatura.

Secundò, an favere indignis, ut præponantur dignis, vel dignioribus, sit peccatum?

Respondetur, quod peccant, Navar. *in c. inter verba, 11. q. 3. concl. 1. nu. 13. & de oratione cap. 22. miscellan. 45.*

Tertio, an cogendi sint parochiani audire Missam, & concionem in sua parochia?

Re-

Respondetur primò, prout dictum est superius, §. 4. secundò, quòd est videnda sac. Congr. declar. 494. Archiepiscopo Caleritano, in hæc verba: Reverendissime domine, ad aures S.S.D.N. pervenit populum istum ab amplitudine tua Reverendissima anathematis pœna proposita cogi Dominicis, & majoribus diebus festivis frequentare suas parochias, quòd ejus sanctitati durius videtur, quam prescriptum sit à sac. Concil. quòd prescribit de ea re populum moneri tantum debere, nec fugit amplitudinem tuam Reverendissimam, quam sobriè, quantaque circumspèctione ex ejusdem Conc. Trid. præcepto excommunicationis gladium exercere oporteat. Itaque sua sanctitatis jussu amplitudinem tuam Reverendissimam hortor, ut anathematis pœnam tali in re amovendam, ac tollendam curet, quia cum istis hominibus omnem cohortationis & admonitionis genus, ut parochias frequentent, vehementius adhibuerit, ejusdem etiam prudentia & pietatis erit istud anathematis remedium, quòd intempestivè adhibitum magis perniciem affert, quam salutem, quemadmodum etiam à sac. Cong. sapientissimè prescriptum est, non, nisi ex gravi causa adhibere, cui salutem, & incolumitatem precor.

Quartò, an possit retineri parochia cum canonicatu simul?

Respondetur, quòd non, ut sup. in ver. beneficium, §. 7. con. 8. & 7. circa medium, & in ver. canonica, §. 20. quòd cõtigit mihi in factò Beneventi. & ratio est, quia quisquis non potest duobus in locis, uno eodemq; tempore residere, s. Sanctorum, 70. dist. accedit sac. Conc.

decl. 77. in meis, ubi censuit in hæc verba, parochiales Ecclesie sunt incomparabiles cum beneficijs, in quibus assignata sunt distributiones quotidiana, quas à divinis absentes amittunt; & decl. 167. censuit in hæc verba, Conc. Trid. prohibet, quòd habens canonicatum non posset acquirere parochialem, & econtrà, & decl. 419. censuit in hæc verba: Habenti parochialem datur canonicatus cathedralis, sed duobus illis mensibus elapsis, non sua culpa, quibus debeat dimittere parochiam concedatur, ad dimittendũ, quatuor menses, & dicta sac. Cong. fundatur, & loquitur juxta dispositionem Extravag. execrabilis, & ita censuit eadem sac. Cong. 474. Archiepiscopo Genuensi de duob. canonicatibus, vel duobus beneficijs, requirantibus residentiam, & non potui obtinere Beneventi parochiam, cum canonicatu, licet hoc non tentaverim, quia sciebam hoc non posse rata fieri conscientia, habere scilicet cum uxore concubinam.

Quintò, an Monasteriũ datum in cõmendã, licet habeat curã animarum, cõprehendatur appellatione parochialis, de qua in cap. 17. sess. 24. Con. Trid.

Respondetur, quòd nõ, à sac. Cong. dec. 326. in meis, cujus sunt verba formalia in dubitatione posita.

Sextò, an parochus, sive rector teneatur ad reparationem parochiæ, sive beneficij, & prælatus ad reparationem Ecclesiæ Cathedralis?

Respondetur, quòd sic de redditibus, qui sibi supersunt, c. de his Eccl. adific. & intelligo deductis expensis necessariis, ita Cap. Tolos. questio. 499. nisi ad sit

adfit consuetudo quòd populi teneantur ad reparationem, vel adfit quarta pro fabrica, & si non subsunt redditus deductis necessariis, recurrendum est ad parochianos, idem Addit. *ibi*, Sac. Con. Trid. idem in *q. 4. 400.* & facit *de clar.* Sac. Cong. 276. in *meis*, ubi censuit, si parochiani nolint, vel non possint reparare Ecclesiam parochialem, quòd destruat penitus, & habui in facto hunc casum, in terra Trammuntii Amalitanæ diocesis, ubi quædam parochialis juris patronatus, quæ habebat duodecim ducatos ex redditibus, & indigebat reparatione, fuit dubitatum, ad quem pertinebat dicta reparatio, ego consului ad Rectorem, quia fructus erant tenues, non ad patronum, quia nullos fructus ex ea percipiebat, sed ad parochianos, per jura superius allegata, & Aurrer. in *d. alleg. facit cap. 1.* & ibi Panor. *de Eccles. edifi.* Con. Trid. *sess. 21. ca. sess. 24. ca. 13. de refor.*

Seprimò, parochia non habens parochianos, vel propter bellum, vel aliàs, an teneatur provisus de illa dispositione, *ca. licet canon.* negativè tenet Selua 3. *par. 9. 42. num. 1.* Reb. *de promot. intra annum, num. 34.* similiter si fuerit unita beneficio simplici, etiam Archidiaconatui, vel præbendæ, quia beneficium assumit naturam beneficii, cui unitur, *capit. recolentes, de stat. monachor. in fine, cap. extirpanda, §. qui verò, de præb. Reb. loc. cit. num. 31.*

Dices; hoc est contra regulam communem, qua asseritur, quòd beneficium dignius non potest uniri beneficio minus digno, & quòd parochialis

Prax. Episc. Pars II

solùm possit uniri canonicatui cathedrali, & non collegiatæ, prout in *cap. exposuisti, & ca. sup. eo, de præb. lib. 6.* & tamen Reb. in *reg. de idioma, gl. 2. numero 7.* & de union. *num. 17. & 18.* dicit posse uniri monasterio monialium, & beneficio simplici, & quòd tunc non cadit sub dispositione, *capit. licet canon.* tamen hoc videtur satis durum, & non posse stare, ut parochia habeat curam parochianorum, & beneficiatus in dicto beneficio simplici, cui unita est parochia, non teneatur promoveri ad sacros ordines, quis enim exercet curam animarum? nisi dicas, quòd vel in ea ponetur Vicarius perpetuus, prout dicit idem *num. 7.* vel quòd sit destituta parochialis, vel diruta, vel aliàs, prout *sup. ista Selua 3. particul. qu. 61. num. 2.* Gomez. *de expectat. num. 36.*

PAUPERES.

PAuperes mendicantes tempore, quo divina officia celebrantur, mendicare prohibentur, Pius V. *Bul. 5. quæ incipit, Cùm primum.*

POENITENTIARIUS.

PRimò, sæpè impetrantur literæ absolutoria, vel dispensatoria à sacra pœnitentiaria in foro conscientia, ut impetrans adeat aliquem doctorem, vel in sacra Theologia, vel decretorum, & sic vulgò solet committi, si præfatus præsentet alicui literas illas, an possit eo relicto, alium adire?

Respondetur, quòd non, etiam si primò

Q

md